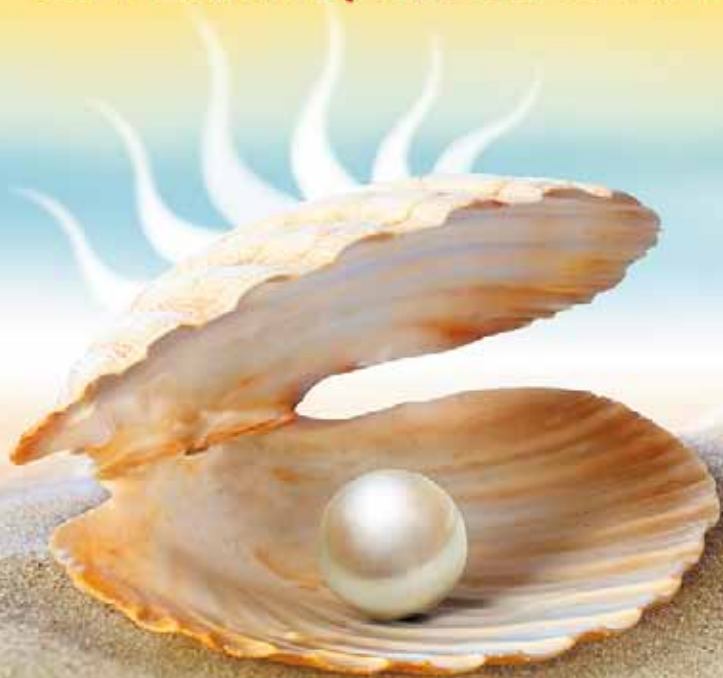

DAUGIAU NEI 5 MILIJONAI SKAITYTOJŲ

MIRZAKARIMAS

NORBEKOVAS

KUR ŽIEMOJA KUZKOS MOČIA, ARBA KAIP MILIJONĄ SPRENDIMŲ GAUTI UŽ DYKĄ

Alma littera

TAČIAU!

Jūs – miegantis genijus, savo miegą laikantis realybe. Miegas užprogramuotas, primestas iš šalies, uoliai mokant taisyklių, zombinant ir atkertant nuo visumos, žodžiu, šitaip auklėjant priaugančią, teikiančią vilčių jaunąją kartą!

Mūsų uždavinys – pabučiuoti ir išbudinti, pažadinti ir sužadinti tą miegantį gražuolį!

Jei palypėsiu į katedrą, pasislėpsiu už ropinės su kertuota stikline ir pradėsiu nuobodžiu balsu sniaukroti apie aukštas materijas, jūs ir be žinduko užmigsite kietu kūdikio miegu!

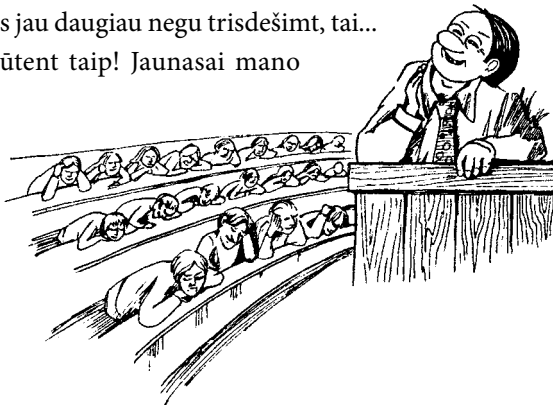
Ar žinote, kiek laiko normalus žmogus gali būti sutelkęs dėmesį į vieną temą? Paklauskite mokyklos mokytojų. Daugiausia tris–penkias minutes, ir baigta!

Jūsų dėmesys jau nukrypo, jūsų mintys, tos veltėdės, išsisklaidė, išėjo pasivaikščioti, klydinėja klupinėja neprašomos nevaromos, kur tik kuri išmano!

Ar žinote, kad žmogus po dvidešimt ketverių metų fiziškai nebeauga ir jam prasideda... senatvė? Taip, taip! Nesutinkate? Taip ir manote dėl senatvės!

O ar žinote, kad nuo trisdešimt penkerių metų gebėjimas mokytis pradeda blėsti, ir jūs pradodate žengti teisuolišku keliu... šviesaus marazmo link?

Taigi, jei jums jau daugiau negu trisdešimt, tai... Tikrai, tikrai, būtent taip! Jaunasai mano marazmatike!

Testas!

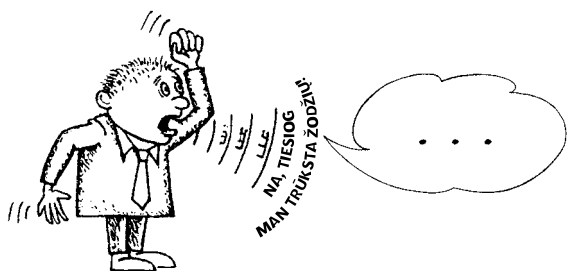
Atspėkite, kokie šio testo žodžiai. Prisiminkite žodžius, kuriuos patys vartojate. Savo mėgstamuosius. Iš pluošto „Rinktiniai“ išrinkite tris ryškiausius, sodriausius.

Stipriai abiem rankom laikome galvoje tuos, kuriuos atrinkom, paskui atskleidžiame kitą puslapį – liežuviu, juk jūsų rankos užimtos – ir patikrinam.

Kol neatsirinkote mėgstamų žodžių, nieku gyvu puslapio neatskleiskite!

Dė-ė-ė-ėmesio! Būgnai, trrrrra-ta-ta!

Atskleidžiame iškilmingai!

NĖRA TOKIŲ ŽODŽIŲ ŠIAME PUSLAPYJE!

Tai bent įsisiūbavo jūsų vaizduotė! Na ir įsivaizda-a-avote! Fu! Kaip nešvanku!

Nuo jūsų minčių net man pasidarė bloga. Mat, kokia jūsų kultūra! Kaip tokį žmogų žemelė nešioja?!

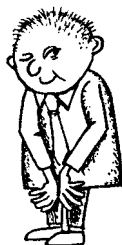
Jūs labai sugadintas žmogus! **Kaip ir aš!**

Žiūrėkite, kaip paaštrėjo jūsų dėmesys! Buvote šiaip sau skaitinėjantis dykinėtojas, o per akimirką virtote susidomėjusiu dalyviu.

Jūsų smegenys pagaliau, pirmą kartą gyvenime, pagamino šiokią tokią kūrybinę produkciją. Tos neįkainojamos informacijos jūs nė velnio nepamiršite! Iš koto verčianti informacija pasidarys tuo nepajudinamu pamatu, ant kurio dabar kursite savo naują gyvenimą.

Žinote, kad nešvankūs pasiuntimai velniop, pažadai ir šūksniai, jeigu jie dažnai kartojami, greitai netenka galios, todėl

esu priverstas taikyti mandagesnes, bet ne mažiau efektingas priemones jūsų dėmesiui suaktyvinti. Ką ir sakyti, tokio-

mis aplinkybėmis aš jaučiuosi ne tik kaip žuvis vandenyje, o kaip ryklys vandenyne!

Todėl pasiruoškite, stengsiuos jus išjudinti visomis mūsų arsenale turimomis priemonėmis. O tų priemonių ten...

Tuoj pasižiūrėsime... Ėhėhė!!! Na, apskritai, nors ant kupros tempk, nors vežimu vežk! Na, tai ir važiuojam!

Kai prireiks, jūsų vištiškose smegenyse, šiaip taip pritvirtintose prie kaukolės, daugybę kartų sukelsiu trumpąjį jungimą.

Mano tokia profesija, kad beveik atmintinai žinau jūsų silpnąsias vietas ir jas mygsiu, mygsiu, mygsiu – mandagiai, švelniai, etiškai... akmenskaldžio kūju.

Tol, kol jums akys iš kaktos ims lįsti, kol įsiusite ir pulsitate mane, grėsmingai atkišę gyvenimo aplaužytus ragus.

O kokia žmogaus vieta pati silpniausia?

Pavyzdžiui, jūsų blogai veikiantis lyties „aparatas“, jūsų kandžių sukapotas amžius, jūsų tautybė, jūsų patriotizmas. Ruoškitės!

VIENTAS VINGIS IEŠKO KITO, KAD GIMTŲ MINTIS

Di-i-delè paslaptis Nr. 2

Vidutinis statistinis protuolis vienu metu atmintyje gali išlaikyti daugiausia dvi ar tris temas ir tik keletą minučių. Paskui jo smegenų vingiai paskelbia suverenitetą, kitaip sakant, visišką vieno nuo kito nepriklausomybę.

Aš vystysiu – o iš tikrųjų, beje, jau seniai pradėjau vystyti – iškart nuo penkių iki dvidešimt keturių temų.

Pradedu kurią nors ir – op – peršoku į kitą. Iš ten – į trečią. Pradedu vėl – op – peršoku – op – atgal. Op – ten. Op – šen. Kad jūsų mintys bėgiotų, šokinėtų, šuoliuotų kaip Figaro – ten, Sidoro – šen!

Ar pastebėjote? Kiek temų mes jau pradėjom?

Tai tik viena iš specialių intensyvaus informacijos perteikimo formų. Beje – būtina sąlyga! – nė viena tema neturi būti išbaigta. „Pribaigti“ privalote jūs savo galvelėje.

Vėl kreipiuosi į literatus piratus, kurie štampuoja savo knygas mano vardu.

Tai irgi tik dar viena mažulytė detalė, kaip paruošti skaitytojo dėmesį intensyviai mokymui. Patys žinote, vien nuo pasiruošimo vaikai negimsta.

Pradėsime naują temą.

Taigi, nuo penkių iki dvidešimt keturių temų privalau vesti tuo pačiu metu, šokinėdamas nuo vienos prie kitos ir...

Nesuprantate, apie ką kalbu? Kol kas dar ne, tiesa? Na, ką gi, tiesiog puiku! Pykšt, pykšt! Vadinasi, jums jau įvyko trumpasis jungimas!

Kartais tyčiom, tarsi atsitiktinai, pats sau prieštarausiu. Kurių galų? Kad jūsų dideliau-ausia šiukšlių statinaitė, atleiskite, kaukolė, pripildyta aukštosios mokyklos žinių, pamažėle, kylančia linija panirtų į buvimo būseną! Kad pagaliau jūsų mintys susirinktų draugėn kaip gulbė, vėžys ir kažkas trečias...

Todėl, kad užkietėjusiems protuoliams, tokiems kaip jūs, viskas turi būti kaip visų, viskas pagal taisykles, viskas ant reikiamų lentynėlių. Ir kad būtinai būtų pridėta instrukcija, vadovas, potvarkis ir pamokymai. Smegenų juk nėra...

Viena dama bylinėjosi su firma, kuri instrukcijoje, kaip naudotis mikrobangų krosnele, neparasė, kad joje negalima džiovinti katino.

Manote, kad tai humoras, juokelis? Pasirodo, tikras atvejis!

O mokslas sako, kad moterys protingesnės už vyrus. Kaipgi čia yra, vyrai mūrai?!

Tiesa visuomet paradoksali!

Tik visiškai kvailiai susiprotėja, kad tiesa ne ten, kur visi jos ieško, žiūrėdami į kits kitą išsproginę akis.

Seminaro metu privarysiu jus iki tokios būsenos, kad kartkartėmis vos nesprogsite iš pasipiktinimo...

Tinkamą akimirką pakišiu jums nerūdijančio plieno ylą, automatiškai įduriančią reikiamu laiku į reikiamą vietą.

Kaip tik tuo metu, kai nuotaika iš vienos emocijos pereina į kitą arba, priešingai, smarkiai sustiprėja – iš agresijos pereina į ramybę,

iš susierzinimo į susitaikymą, iš siuto į persiutimą, – bet kuri ateinanti informacija patenka **į ilgalaikę atmintį ir išlieka amžinai.**

Ar supratai, priedurni? Tai yra didžiai gerbiamas kolega!

Ir kai kitą kartą vėl pajusite vidinį atsipalaidavimą (*visiškai neturiu omenyje diarėjos*) – jumyse pabus didi Asmenybė, pasižyminti geležine valia, sąmonės aiškumu, bjauriu punktualumu... Toliau galite tęsti, tęsti ir tęsti patys.

Ir išsiverš toji Asmenybė į laisvę nelyginant sniego lavina, nušluodama visus jūsų ple ple ir ble ble, ir savaime prasidės negatyvios informacijos atmetimas.

Kokia ta negatyvi informacija?

Tai jūsų mintys apie save, kad esat nuosproga, klipata, bėdulis, nelaimėlis vargeta, nevykėlis, silpnavalis. Tęskite, patys išskaičiuokite savo pasiekimus šitoje srityje.

Pavyzdžiui, kad sukauptė dar ne visus milijardus dolerių. Na, apskritai, kad jūs toks ir anoks.

Žodžiu, kad elgiatės kaip kolektyvinis onanistas pavienių mažochistų draugijoje, tai yra darote kaip visi.

Va šitai aš turiu jums amputuoti, nukirsti, nupjauti, žodžiu, iškastruoti jus visiems laikams. Ir paskui dar turiu įstatyti klizmą į tą vietą, kad išplaučiau nederamą jūsų nuomonę apie save ir menkystės kompleksą!

Nebegrižtamai! Girdite? Nebegrižtamai!

Todėl, kad mūsų ir jūsų bendras tikslas: priversti jus padaryti tai, ko patys laukiate, norite, trokštate – dėl gėrio, dėl šviesos, dėl jūsų artimųjų ir, jei Dievas bus maloningas, dėl kitų žmonių laimės.

Tuo pagaliau leiskite užbaigti mano nuobodų pranešimą apie forsuoto pritempimo techniką, pranešimą, kurio metu ne sykį teko jus pasiųsti...

Jau žinote, kur!

Pirmyn!

TESTAS, arba 100 ITIN NUOBODŽIŲ KLAUSIMŲ APIE TAI

Leiskite paklausti

1. Jums sunku sutarti pačiam su savimi?
2. Ar turėjote svajonių, kurias jau seniai palaidojote po užrašu „Deja!!!“
3. Ar rūpinatės savo ir savo artimųjų ateitimi?
4. Santykiai su kitais žmonėmis jums nesiklosto?
5. Nuolatos trūksta pinigų ir kasdien plušate dėl duonos kąsnio?
6. Jums nesiseka užsikalti papildomo milijardo geriems darbams?
7. Jaučiatės atpirkimo ožiu, nes visą laiką visi darbai suverčiami jums, o ir kliūva daugiausia jums?
8. Jums atrodo, kad aplinkui visi blogi, visi viską daro neteisingai, kalba ne taip, žiūri ne taip, kvėpuoja ne taip?
9. Norite būti, tapti, virsti, persikūnyti, bet...

10. Jūsų sieloje nėra ramybės, nėra tylos, grožio, vientisumo, harmonijos?

11. Nepritinkate prie šio pasaulio ir kenčiate nuo vienatvės?

Nejaugi ketinate perskaityti dar 89 klausimus?

Na, žinote! Na jūs ir dar-buo-čius!

Priimkite mano sveikinimus, užuojautą ir...

Skaityti ir svajoti mes mokame, tačiau kas dirbs? Negi aš?

O juk iš tikrųjų šitų klausimų – jūsų klausimų pačiam sau – dar keturiskart po šimtą. Jie neduoda jums ramybės ir drauge trukdo suprasti kai ką, kas yra svarbiausia, esmingiausia, kas sudaro gyvenimo pagrindą.

Jie kelia nerimą ir drauge teikia jums mažų slaptų džiaugsmelių – na kaipgi, juk jūs pa-a-ats nelaimingiausias šiame pasaulyje... nnnuoboda.

Nė velnio niekas jūsų nesupranta!

O-o-o-o-o!!!

Ir už ką visa taaaaai?!

Kad ir iš visų pusių apstoti bėdų, jūs visada rasite ką atsakyti ir kaip išsisukti, mano brangieji!

Suprantu, kad pavargote nuo *ilgpalaikio* mano niekam tikusių plepalų skaitymo ir norite greičiau pradėti naudingus pratimus, aplenkdami teoriją. Svajojate iškart griebti praktiką už uodegos, kad pernelyg ilgai negaištumėt?!

Norite pratimų? Trokštate pratimų? Na, labai norite nuo žodžių pereiti prie darbų?

Gerai! Tada pradėkite patys. O aš pabėgėsiu į priekį. Susitarėme? Ar gėlių pabėgėjus nupirkti?

Čia tau,
mano brangusis „praktike“!
Teorijos mes dar nè
nepradėjome! Tai vis dar
išdrykusi „žanginė dalis“.

O ką mes visi iki šiol čia veikėme? Žemės ūkį vystėme, ar ką?
Ieškojome, kaip durnaropių derlių užauginti? Durniau nelai-
mingas!

Džiaugsmingai laikiu jūsų kitame puslapyje.

NAGI ĮSIVAIZDUOKITE, KAD JŪS PROTINGAS...

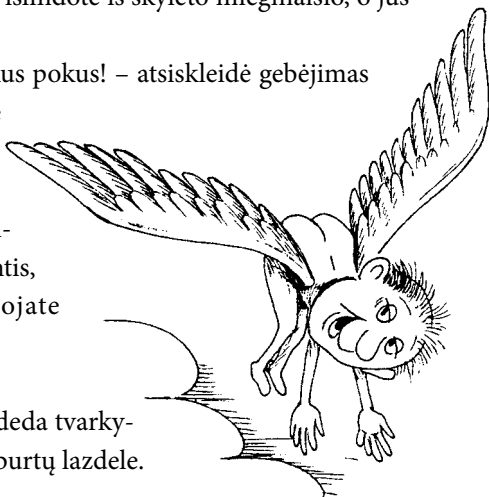
sivaizduokite! Rytą atsikėlėte, valios pastangomis atsiplėšėte nuo naktinio puodo prie lovos ir pakilote skristi! Išskėtėt savo angeliškus sparnus sėdmenų srityje ir...

Arba atsibudote, išlindote iš skylėto miegmaišio, o jūs – milijardierius!

Arba ūmai – fokus pokus! – atsiskleidė gebėjimas burti. Ir jūs virtote burtininku. Darote daugybę stebuklų... Įgavote sparnus. Skai- tote kitų žmonių mintis, regite ateitį, rikiuojate įvykius.

Puiku?

Jūsų reikalai pradeda tvarky- tis, tarsi mostelėjus burtų lazdele.

Ir svarbiausia – gyvenimas su pataikūniška šypsena atkiša jums ant delno sėkmę lemiantį vantos lapą!

Tiems, kurie nesuprato, paaiškinu, ką reiškia „vantos lapas“.

Rusijoje nuo senų laikų gyva tradicija vanotis pirtyje. Ten žmonės kaip reikiant įkaista, suprakaituoja ir vienas kitą tvatina sušutusiomis vantomis; mieliausiai pasirenkamos beržinės.

Įmirkę lapeliai dažniausiai prilimpa prie užpakalinių apatinių kūno iškilumų.

Dabar tiems, kurie vis dar nesuprato, ką reiškia „pirtis“, paaiškinsiu kitaip. Tai šlapia vieta, į kurią žmonės eina, kad sanitarijos dingstimi muštųsi karštomis žabų puokštėmis. Laimėtojas būna tas, ant kurio kūno atsiranda daugiausia lapų, prilipusių prie apatinės nugaros dalies arba prie to, kas yra dar žemiau.

Kai tie lapai prie jūsų prilimpa, jaučiate ypatingą gyvenimo skonį, jo paprastumą ir drauge sudėtingumą, harmoniją ir grožį.

Jūs mėgaujatės kiekviena išgyventa diena, kiekvienu judesiu, kiekvienu savo atodūsiu! Įgaunate vidinės harmonijos ir jėgų.

Jūs kuriate savo gyvenimą!

Dabar – dėmesio!

Įsivaizduokite! Tik vieną akimirką įsivaizduokite! Na, prašau, įsivaizduokite, tegu jūsų psichiatras pyksta. Įsivaizduokite, kad skrydžiai, milijardai ir jūsų gebėjimas matyti, jausti, suvokti, kurti gėrį, mėgautis kitų žmonių laime ir savo gyvenimu – **realybė**.

Pajuskite, kad tai – faktas.

Vaizduokitės, kad taip ir yra! Nors taip yra iš tikrųjų!

Buvo metas, kai aš taip pat tuo netikėjau. Tačiau šalia mūsų, brangūs skaitytojai, toje pačioje mūsų planetoje, vos per keletą žingsnių gyvena žmonės, turintys fantastinių gebėjimų, kuriuos jie perduoda iš kartos į kartą.

Ir štai kas įdomiausia: kiekvienas jūsų galite, jei norite, išsiugdyti mokėjimą formuoti tokius įvykius, kokių norite, kalbėti

be žodžių, matyti vidiniu regėjimu, jausti žmones per nuotolį, mintimis žiūrėti į ateitį ir dar daug visokių „ir t. t.“

Stebuklai? Nagi ne-e! Tiesiog nežinote, kaip tą padaryti. Tiesiog niekada nebandėte. Todėl, kad aplinkui – tokie pat žmonės kaip jūs.

Be to, argi kas ką išmano apie stebuklus?

Suprantate? Nagi nė velnio jūs nesuprantate!

Žodžiu, ar norite atskleisti savo slaptus gebėjimus? Ar norite ko nors pasiekti šiame gyvenime? Norite palikti pėdsaką istorijoje, kad jūsų vaikai ir vaikaičiai jums didžiuotųsi?

Ar turite ambicijų? Ar esate linkę kurti didį gėrį, nuveikti didžius darbus, įgyvendinti svajones?

Jei taip, štai jums vienas iš paprasčiausių, visiems prieinamų pratimų.

Paklauskite save: „Kas aš?“

Nuodugniai pagalvokite ir atsakykite.

Vėl paklauskite: „Kas aš?“

Atsakykite kaip nors kitaip.

Ir šitaip keturiasdešimt kartų iš eilės. O dar geriau – keturis šimtus kartų!

Saugumo technika!

Kai žmogus atsikrato pirmųjų apgaulingų „aš“, pradeda jausti žiojinčią tuštumą. Toji tuštuma gali kuriam laikui sukelti depresiją.

Jeigu jaučiate diskomfortą ir nenorą dirbti – jokiū būdu nesustokite! Viena iš paslapčių tokia: ženkite tolyn ir nesustokite, kol nepajusite, kad esate išsilaisvinę ir koks palengvėjimas būti laisvam.

DARBALAPIS NR. 1

Užpildyti būtina!

Savo atsakymus įrašykite čia.

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Kas aš?

Likusius 399 puslapius įklijuokite patys! Užpildykite iki kito pirmadienio!

Paskaičiuokite: kiek sykių jums prireikė atsakyti, kad pasijustumėte tuščia vieta? Ir kiek – kad pajustumėte savyje tikrąjį „aš“, kurį jūsų apgaulingieji „aš“ buvo sutrypę, pažeminę, sunaikinę.

Tęskite. Paklauskite save: „Kur aš einu?“

DARBALAPIS NR. 2

Pradēkite kilti ģ save,
ģ dieviškajģ aš,
pažinkite savyje Kūrēja
ir didžias savo galimybes

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Kur aš einu?

Ir dar, patys žinote, kiek puslapių.

DARBALAPIS NR. 3

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dēl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

Dėl ko aš gyvenu?

O tokių puslapių dar žinote kiek?

Dabar tai, kas svarbiausia: kur rasti atsakymus į tuos klausimus?

Jeigu į viską turite paruoštus atsakymus, jau prištampuotus, gautus iš gerų patarėjų, iš protingų knygų, iš svetimos patirties, vadinasi, jau pasiekėte „tiesą“ ir galite knygą ramiai užversti. Kalbėtis mes nebeturime apie ką. Bendraudamas su „užšaldytu“, aš kažkodėl jaučiuosi šiek tiek diskomfortiškai.

O jei atsakymų neturite, įdomu suprasti, kodėl.

Tiesiog:

– **tiesos negalima išmokyti;**

– **tiesa nepateikiama gatava;**

– **tiesa pasiekama** kaip neperduodama, protu nesuvokiama asmeninė patirtis.